

PISMO HRVATIMA AUSTRALIJE ZA BOŽI I NOVU GODINU 1964!
I HRVATSKI NARODNI ODPOR, piše general Drinjanin

9. svibnja 2018.



POZNATA AKCIJA HRB TOLI -OBLAK-STOJI IZ 1963

Upravo ovih dana se sje amo i trebamo se podsjetiti na hrvatsku australsku devetorku koja je iz daleke Australije prije 55 godina došla rušiti onu mrsku, zlo ina ku i krvavu titovu Jugoslaviju. To je ta ista titova Jugoslavija koju prevareni, zavedeni i u mnogim slu ajevima umnoboolestnih hrvatskih antifaašista glavama treba sa uvati titove uspomene, trgove i ulice. Otporaš.

Hrvatima Australije za Boži i Novu Godinu 1964.! Hrvatski Narodni Odpor

(Donosim ovdje pismo kojeg je general Drinjanin uputio Hrvatima Australije, odnose i se najviše na slu aj devetorice Hrvata koji su u lipnju 1963. iz Australije došli u tadašnju komunisti ku državu Jugoslaviju, dignuti ustanak i boriti se za i ponovnu Obnovu Hrvatske Države. General Drinjanin je tada o tome pisao u tri (3) pisma. Tu se nalaze imena devetorice Hrvata i mnogih nama još nepoznatih ili zaboravljenih detalja. Za one Hrvate i itatelje ovih pisama, ja u u ovim nastavcima ovdje donijeti njihova imena, jer oni to zaslužuju, da ih se sjetimo. Pregledao sam knjigu PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A u kojoj se ne nalazi ovo pismo. Mo. Otporaš.)

[http://JANKA PUSTA IZ TRI PISMA GENERALA DRINJANINA \(2\) pismo | Otporaš](http://JANKA PUSTA IZ TRI PISMA GENERALA DRINJANINA (2) pismo | Otporaš otporas.com/janka-pusta-iz-tri-pisma-general-a-drinjanina...)
otporas.com/janka-pusta-iz-tri-pisma-general-a-drinjanina... JANKA PUSTA IZ TRI PISMA GENERALA DRINJANINA (drugo (2) pismo) Piše: general DRINJANIN 12. rujna 1963. (Donosim ovdje drugo pismo generala Drinjanina. Datum poštanskog žiga na omotnici je 12 rujna 1963. JANKA PUSTA IZ TRI PISMA GENERALA DRINJANINA “OBLAK/TOLI ... otporas.com/janka-pusta-iz-tri-pisma-general-a-drinjanina... JANKA PUSTA IZ TRI PISMA GENERALA DRINJANINA “OBLAK/TOLI ” (tre e (3) pismo, Kraj.) (Donosim ovdje iz tre e omotnice/kuverte ili pisma nekoliko isje aka iz australskih novina, prevedeno na hrvatski.

Svi Vi živite pod dojmom događaja sa onih 9 Hrvatima koji su napustili jednu slobodnu i bogatu zemlju, mir i rad, blagostanje i osobnu sigurnost, te se uputili u hrvatske šume i planine, da se bore za ljubljenu Hrvatsku, za slobodu, za obraz, za Državu Hrvatsku, a protiv svakog komunizma i svake Jugoslavije. Oni su tako vjerovali i radi toga vjerovanja i radi spremnosti na žrtvu i ljubav za Hrvatsku, oni se nalaze sada pred sudom komunist ke Jugoslavije. U vrijeme dok se Vi spremate na slavlje Boži nog Mira i dolazka malog Isusa, dok budete jedni drugima estitali Sretnu Novu Godinu, Vaše e misli biti uz “onih 9 Hrvata”. Zato Vam i upu ujemo ovo bratsko pismo, ne za utjehu, ne za ponavljanje onog tradicionalnog, da dao Bog, pa dogodine slavili Boži i Novu Godinu u našoj slobodnoj, nezavisnoj, suverenoj i demokratskoj Hrvatskoj Državi, nego zato, da Vam ovom prilikom kažemo što bi nas zaista moglo dovesti do te tako žedjene slobode i državnosti. Odpor je u posebnom letku, kojega je o događaju tiskao brat Sre ko Rover, u ime Otpora i hrvatskog Narodnog Vije a iznio i naš stav, i mi smo u zadnjoj “Obrani” glasilu Otpora potvrdili rie i, koje je brat Rover uputio Hrvatima Australije, kao i Hrvatima u svijetu uob e. Rekli smo i to, da emo se posebno osvrnuti na taj događaj, te na elno pisati o problemima hrvatske revolucije, o politi kom, tehni kom i vojni kom aspektu, gdje emo kao vojnici, patrioti i ozbiljni ljudi re i šta mislimo o svemu. Rekli smo i to, da osudjujemo slanje ljudi u ruke UDBe., tj. u zatvore komunisti ke Jugoslavije. Nije, dakle, potrebno ponavljati ono što je brat Rover iznio.

Mi nismo htjeli preuranjeno davati naš kompletni sud o svemu, jer smo želili znati mnoge okolnosti, koje nam nisu jasne, i htjeli smo znati za sudbinu drugih Hrvata, koji su napustili Australiju, pa ih nismo željeli izvirgavati. Prije i poslie svega mi smo svi Hrvati i stalo nam je do života svakog Hrvata a posebno ako su isti borci za Državu.

Zato smo dugi niz mjeseci šutili. Mnogi ste se pitali zašto nismo odgovarali na pisma, na upute, viesti, kojih je bilo na pretek od pozvanih i još više nepozvanih. Svima Vama je poznato, da smo mi na elno, uvijek, bez razlike svakome Hrvatima odgovarali na pismo, i ako mu nismo mogli re i šta više, jesmo svakom rekli bratsku i toplu rie . Tako mislimo raditi i u budu nosti, pa i onda ako se sviestno izvirgavamo opasnosti, da medju mnogim tisu ama dobronamjernih ili makar posvadjenih Hrvata, ima i agenata UDBe., tj. špijuna i krvnika komunisti ke Jugoslavije. Znali smo da takovi mogu izkoristiti naša pisma, ali zbog nekoliko takovih ne emo zaniekati bratsku rie tisu ama Hrvata, makar i nepoznatih, koji od nas o ekuju bratsku rie . Zato ste se udili, jer najprije smo pisali svakome, a onda nikome. Eto, to smo Vam dužni objasniti.

Obustavili smo veze sa svima zato, jer smo osjetili da se nešto događja, i jer smo znali to no, da se neki mlađji ljudi, neki poznati, neki nepoznati, spremaju na odlazak u Domovinu. *(General je pisao o tome u svojim pismima, svojim suradnicima, pa ak i u okružnicima, kako je kod njega bio Geza Pasty, pa i Sre ko Rover, govorili generalu o nekom tajnom podhvat, o slanju nekih Hrvata u domovinu, i tko za*

*dva mjeseca ne zgrabi vlast u ruke, nikada ju ne e ni zgrabiti; nekako u ovom smislu, našto je general odgovorio da on ne pristaje na ništa gdje on ne bi imao sto posto kontrolu...Zato general ovdje govori o nekim poznatima i nepoznatima...,mo. Otporaš.) Ali smo znali to no i to, da je UDBA znala za te pripreme, kako je to kasnije iznio jedan hrvatski sve enik u Australiji. Da, UDBA je znala, dapa e i imena mnogih od onih, koji su trebali i i. Znali smo i mi, znala je ciela emigracija. Znala je ulica. (Tko je imao priliku pratiti na internetu razne opise i razne komentare Ružice Andri , supruge pok. Ambroza Andri , jednog od organizatora **Bugojanske Akcije FINEX 72.**, mogao je primjetiti da i ona sustavno optužuje neke organizatore **Akcije FINEX 72** da ih je Udba vodila i da je Udba za sve znala. Iznositi ovdje sve ono što je Ružica Andri iznosila i sebe prozvala posljednim lanom skupine Bugojanske Akcije, uzelo bi mnogo prostora i vremena. Ja to prepuštam drugima i na drugom mjestu. Ovdje navodim samo ono što je general Drinjanin napisao o tome predmetu samo šest mjeseci kasnije, dakle: sumnja, sumnje i sumnji enje. Mo. Otporaš) Dapa e i nastojali smo uticati na odgovorne ljude, (dakle, opet, Sre ko Rover i Geza Pasty, jer su oni bili kod generala, kako je general iznosio u svojim pismima, mo.) za koje se je predpostavljalo da su vodje organizacije. Predvidili smo opasnost, nismo ju mogli sprie iti i zato smo prekinuli konce, da i makar bezazelenim pismima ne bi doprinieli neminovnoj katastrofi.*

Nismo mogli javno pozvati ljude neka se ne odazivaju, jer bi na nas pala krivica, da smo javnim pozivom odali zapravo sami revolucionarni pokušaj. I sada Vam govorimo o tome, jer su ljudi u rukama Udbe, jer je navodno i vodja organizacije u rukama Interpola, tj. Internacionalne Policije u Njema koj. I jer još uvijek ujemo, da e drugi pokušati što prvi nisu uspjeli. Pa kako smo saznali mi, tako je saznala Udba., tako i vlast vaše nove Domovine, i tamo međunarodna Policija, za koju se veli da se ne bavi politi kim problemima, ali koja se bavi prema svojim statutima borbom protiv atentatora protiv Državnih Poglavara, u koju kategoriju, na sramotu svieta eto moramo ubrajati i krvnika Tita.

Agenata Udbe ima na tisu e, ima ih infiltriranih u sve stranke, u sve organizacije, sve odbore, pa e vjerojatno biti koji i medju nama, koji nama od vremena do vremena pišu o nostalgiji za Hrvatskom, ili nam denunciraju ovoga ili onoga da je u službi Udbe. Vrlo je teško, vrlo komplicirano znati izdvajati kukolj od žita (za one koji ne znaju. “Kukolj” je jedna otrovna trava sli ana, ili još bolje identi na pšenici ili je amu. Teško ga je razaznati a vrlo opasan u razvoju žita ili žitarice. To je što je general htio re i da je bilo jako teško i komplicirano razaznati tko je bio agent Udbe me u nama, jer smo mnogi u emigraciji bili povezani prijateljstvima, poznajstvima, rodbinskim vezama, obi aji isti, jezik isti, itd., mo. Otporaš.) i mi to inimo. I nije potrebno da mi uvijek reknemo da smo otkrili agenta Udbe. Ili protivno.

Ali na vrhovima Odpora nema Udbe, nego su to sve stari, provjereni i isprobani hrvatski vojnici, koji su u dugom nizu godina dokazali svoju hrvatsku sviest, svoje ljudsko držanje, pa i svoje profesionalno i stru no znanje. Ponekada oni pravi agenti Udbe, prema svom sistemu, bacaju baš na ovakove optužbe, da ih onemugo e pred hrvatskom emigracijom, da ubiju moral u nama, da ubiju ugled naš pred stranim svietom i vjeru hrvatskog naroda u ishod naše borbe. Da budemo konkretni: kako bi Udba propustila zgodu da optuži brata Sre ka Rovera, koji je kao diete bio lan djelatne ustaške revolucionarne organizacije, bio stavljen pred sud za zaštitu države za vrieme kraljevske diktature, bio djelatni astnik proslavljene Crne Legije, i kasnije djelatni lan Odpora za Oceaniju i predstavnik Odpora kod Hrvatskog Narodnog Vije a i njegov vije nik za ob e poslove organizacije.

Osim agenata Udbe ima i drugih, koji bacaju kamen a sakriju ruku, ali su oni poznati i o njima ne trebamo govoriti. Za njih su izdajnici stotine starih i poznatih boraca, a osudili su ih neborci, dezerteri i oni, koji nisu imali petlje ustašovati kada je ustašovao Rover i stotine poznatih i starih boraca. Nu vjetar nosi pljevu, a zrno ostaje. (Ovo je jedna stara hrvatska izreka; kada ovjek vrše s konjima žito, pšenicu, onda on razredi slamu na jednu a žito na drugu stranu. Tada uzme drvenu lopatu i žito s pljevom baca u zrak. Zrnja padaju na guvno, zemlju, a vjetar pljevu odnese. Ova generalova izreka bi se mogla usporediti sa: “što nevolja to vjetar (od)nosi, a što valja to ostaje, a to je pšenica”. Mo. Otporaš.) Rover može biti nepravedan ili ne, kao i svi mi. To je ljudska stvar. Nu Zapovjedni Skup Odpora bit e skupa sa Roverom tamo gdje god se bude bila bitka za Hrvatsku Državu, dok e se Udbaši nalaziti na protivnoj strani, (Ovo se je moglo o itovati skoro u svim hrvatskim zajednicima u hrvatskoj emigraciji: kod Mise, pred Crkvom, na utakmicama, piknicima, zabavama, sastancima i sl. Uvijek bi oni šareni Hrvati stajali po strani i tako upadali u sumnje..., mo. Otporaš.) a naši novope eni nepoznati junaci, koji se nisu borili ni onda kad im

je bilo 20 godina, ne e sada ni u pedesetoj.

Rover je znao za spremanje Bratstva. Znao sam i ja. Znalo je stotine ljudi, koji su nama pisali mnogo prije. Dužnost mu je bila da zna šta se radi. Nu niti on, niti ostali pripadnici Zapovjednog Skupa, pa niti Zapovjednik, nisu mogli odgovoriti odgovorne inbenike u pogledu namjeravanih akcija. Pa ako je kriv Rover, onda smo krivi svi, i mi tu krivicu priznajemo. *(Za ovu generalovu izreku bi svakako trebala znati Ružica Andri , i svi oni koji misle kao supruga pok. Ambroze Andri a, jednog od organizatora Bugojanske Akcije FINEX 72, mo.Otporaš.)*

Zašto priznajemo krivicu? Zato jer smo odgovorni ljudi, jer se osje amo odgovornima pa i krivima za izgubljenih 18 godina, *(1945-1963, mo.)* koje smo proveli u veli anju jedne ili druge osobe, jednog ili drugog vodje, ili vodjinih zamjenika i nasljednika. Pokazali smo svi skupa, da nismo zreli za politiki rad, da nismo na visini i baš zato smo odgovorni, da nismo znali hrvatskoj mladosti dati na vrijeme putokaz, organizacijsku formu, sposobne vodje i jasne ciljeve. Mi smo se izživiljavali i svadjali. Time smo dali mogu nost Udbi da izkoristi te svadje i u sve tabore pošalje vika e, agente provokatore, da nas paraliziraju i onemogu e svaku pametnu stvar. Ujedno smo kod mladih dali sablazan primjer, te su izgubili vjeru u naše poštenje, našu sposobnost, naše vrline i zdrav razum. Kod nas je nastala anarhija, koju su strana arske svadje hranile, a koju je Udba izkoriš avala. Mladost je došla do spoznaje, da do slobode ne e do i putem, kojim ih vodimo.

Sa druge strane nastala je praznina u dušama jedne itave generacije, koja je osjetila gubitak Države i roditelja, koja je bila ponižavana i zlostavljana da dodje na zapad i izgubi ono malo vjere u hrvatsku politiku. I ne samo hrvatsku! Nakon pada nacionalista došla je demokracija, koja eto pomaže naš komunizam. Nastao je veliki vakum, praznina, i samo je manjina bila spremna na zadnje: prihvatiti oružje i boriti se. Ve ina je prešla u drugi ekstrem, povukla se, odala se porocima, *(ja bih ovo izreku “odali se porocima” ozna io kao: “odali se samo i, povukli se u samo i, itd., mo. Otporaš.)* ili se odrekla borbe. “Strategija mira” doživila je u smrti širokogrudnog i idealnog borca mira Predsjednika Kennedyja *(21 studenoga 1963., Kennedy je ubijen u Dallas-u, mo.)* svoj tragi ni svršetak. Bez jedne jasne i konkretne i pozitivne prokomunisti ke globalne strategije nema niti vjere u pobjedu nad komunizmom.

Da, prihvatili su se oružja. Radjaju se revolucionarne skupine, elije, vije a, odbori. Mi smo ih registrirali na desetke u domovini i u svijetu medju Hrvatima. Nije to, dakle slu ajno, nego reakcija na pomanjkanje vjere u politiki ke, normalne metode, kakve bi morale vladati u svijetu. Ali u svom zanosu nisu bili stvarni. Da su bili stvarni ne bi bili revolucionarci. Ako su to postali, onda je plod neizmjerne ljubavi za Hrvatsku i odlu nost za borbu, na koju nismo bili dostatno priprvaljeni. Ni oni koji su ih vodili, organizirali, ni izobrazili, ni slali, a kamoli sami izvršiooci. Ima više nego jedan “odbor” koji je pokušao “slati ljude u domovinu”. Znamo im imena, kao i imena onih, koji ame na robiji kao žrtve. Nije trebalo i i u Australiju da ih odkrijemo.

Da li treba osuditi te pokušaje? Mi odgovaramo sama konkretno:

1. U onom obliku kako su do sada pravljani apsolutno je to potrebno radi ljudi, radi ekonomije krvi, radi vjere našega naroda u svoju elitu, i radi našeg ugleda pred onim državama i organizacijama i pojedincima, koji su nam skloni i koji bi nas sutra ozbiljno pomogli ako bi takova jasna antikomunisti ka politika bila u svijetu vodjena. Mi pozivamo ljude neka se ne odazovu slanju u domovinu na neodgovoran, olak na in. Recite onima koji vas verbuju, da neka sami dokažu, da su sami bili borci, a da bi mogli druge predvoditi. Vele nam da taj i taj “izobrazuje ljude za šumu”. Dobro, neki od tih nisu bili vojnici, nisu nikada puške opalili s ramena, i ako su imali pištolj u ruci, onda je bio prazan i u propagandisti ke svrhe, za obmamljivanje sebe i drugih.

2. Jesmo za revolucionarnu borbu i Odpor je ve 1945. godine organizirao prve jedinice nove budu nosti, ali ih je i raspustio kada se je vidjelo, da stanje u svijetu nije za nas povoljno. Nije istina da je dosta 2.000 Ustaša ili revolucionaraca, jer nas je 1945. bilo 200.000 pa smo se povukli na zapad. I bili pobijeni. Kako možemo ra unati na neku pomo , kad ameri ke ladje spre avaju napade antikomunista Kube! *(Ovo je istina. Te godine 1963. pred Boži kada je ovo general pisao, bilo je u Americi na tisu e i tisu e Kubanaca koji su se borili protiv Fidela Castra i njegova komunizma. Kennedijeva uprava u to vrijeme se je s jedne strane borila protiv Fidela Castra, a sa druge strane progonila one Kubance koji su se borili*

protiv Fidela Castra, mo. Otporaš.) Kako, kada nemamo granica, ni baza, ni sredstava za solidnu izobrazbu, za obavještajnu službu, za borbena sredstva, za kontrolu organizacije, nemamo jasnih prijatelja, logističkih baza, komunikacija, sredstava.

Zato hoćemo revoluciju, hoćemo borbu, dugu, tešku, krvavu, do pobjede, – ali ne želimo padati u ruke Udbe bez hitca, bez orijentacije, veza, sigurnosti i aparata, koji će stranom svijetu reći i nešto više, nego da je zatvoreno “9 Jugoslavena radi terorističke djelatnosti”. *(Koliko god je bila teška ta naša zajednička hrvatska nacionalna tragedija, još je teže bilo živjeti u stranom tisku upravo to i tako kako je general opisao: “9 Jugoslavena radi terorističke djelatnosti”. Iako sam ja donio imena ovih devetorice hrvatskih revolucionaraca u opisu br. 252 PISMA MAKSA LUBURICIA, od 18 kolovoza 2012., ipak ih u njih donijeti sada da se živitelji ponovno osvjedoče da li su ovih 9 Hrvata borci za slobodu Hrvatske Države, ili teroristi kako ih naš neprijatelj opisuje. Njihova imena su: Otporaš.)*

1. Josip Oblak,
2. Ilija Toli,
3. Rade Stoji,
4. Vlado, Vladimir Leko,
5. Branko Podrug,
6. Dražen Tapšanji,
7. Krešimir Perković,
8. Stanko Zdrli,
9. Mika Fumi,

Zato smo stvorili vlastitu tiskaru i radimo na velikom nizu djela instruktivne, stručne i profesionalne naravi. Želimo školu za predvodnike, želimo koordinaciju između mnogobrojnih pokušaja, – bez pjesničke infantilne, i onih kriminalne naravi u službi Udbe. Treba stvoriti na vojnoj bazi dobru obavještajnu službu, gdje će biti ljudi svih stranaka, svih ideologija osim komunista. Treba stvoriti na vojnoj bazi – revolucionarnoj bazi hrvatske borbene odrede, koji će biti pripremljeni za predradnje, a ne će se i “dizati ustanak” sa nekoliko starih pištolja.

U jednom letku se ne može više reći. Vjerujem da i ne treba. Tko je uvjeren, da smo pametnim koordinacionim radom na svim poljima, pa i na političkom, pametnom stručnom literaturom, odgojem profesionalnih revolucionaraca za vodje predradnji, snošljivosti među nama i nepomirljivosti prema svake vrsti komunizma i svake Jugoslavije, *(Kada general govori za Srbe “srbokomunisti”, to je zato što je komunizam i što su Srbi bili za Jugoslaviju. A kada govori “prema svake vrsti komunizma”, to ne zna i da je on bio protiv hrvatskih državotvornih komunista, nego je to bilo zato što je on smatrao da Jugoslavija ne može opstojati bez komunizma, što se je i dokazalo u Domovinskom ratu. Drugim riječima: nema komunizma, nema ni Jugoslavije. Mo. Otporaš.)* dobrom obavještajnom službom, koja će pronalaziti zajedničkim radom agente provokatore u svim organizacijama, itd. itd., – neka dodje k nama. Kada Vam stigne ovo pismo, po et će proces u Bonnu protiv onih, koji su izvršili atentat na zgradu Jug. komunističke špijunaže kamuflirane u neko trgovačko zastupstvo. Nedavno su osuđeni i drugi hrvatski ljudi, od kojih neke poznamo. Jedan nam je pisao prije odlaska, da ide, da ga šalju...

O tome se je govorilo u svim krugovima u Münchenu i Sydneyu. Naš narod komentira svaki naš potez. Naši prijatelji su iznenadjeni i zabrinuti. Na nama je poduzeti sve korake u svijetu, jer vjerujemo da je hitcem u Dallasu ubijena strategija mira, koja je željna samo na zapadu, – ali vodimo brigu svojim sredstvima, da se osposobimo za revoluciju. Ako zataje politika i strategija mira, nama ne ostaje drugo, nego borba i Odpor je voljan pružiti ruku starima i mladima, kako bi našli na putu, da iz svakog tabora uzmemo one stručnjake, koje trebamo za svaki slučaj. Hrvatska treba i pjesnika, i političara, ali treba prije svega dobrih stručnjaka: obavještajaca, vojničkih izobrazitelja, konspirativnih živitelja, sposobnih vodja komandosa, dobrih pirotehničara, profesionalnih revolucionaraca, koji znaju zanat saboteru, dobrih radiostručnjaka, predvodnika podružne grupa, koji znaju živjeti u vojnoj kućici, odgonetati šifru, upotrebiti telegraf, znati Morse znakove, i koji će nositi jasne ideje hrvatskim ljudima, a ne hipoteku prošlosti, ni očaj mladosti.

(Hoćemo ili nećemo vjerovati, hipoteka prošlosti rata NDH bdije još uvijek nad glavama Hrvata. Neprijatelj se je potrudio u zadnjih više od sedam desetljeća ocrniti hrvatsko ime onima koji su se

gr evito borili, kako za uspostavu Hrvatske Države 1941., tako isto i u obrani iste. I svi oni Hrvati koji se usude re i bilo koju lijepu rije o tim borcima, neprijatelj hrvatskog naroda im odmah prišiva hipoteku grijeha prošlosti njihovih o eva. Da se prestane sa tom hipotekom prošlosti u ocrnjivanju Hrvata, u prvom redu, svi Hrvati, bez iznimke, bi se trebali suprostaviti tim ocrnjivinjima, po eti iznositi NAŠU HRVATSKU ISTINU, i tek onda, kada ta istina izidje na dan svijetlosti, Hrvatima se ne e dizati kosa na glavi niti ježurci na rukama svakog puta kada se spomene NDH, Ustaša, Poglavnik, Luburi , Franceti , Boban i drugi. Mo. Otporaš.)

Trebamo srdca, ali i uma. Trebamo i borbenih jurišnika, ali i iskusnih zapovjednika. Mislite na to prigodom o suda onima u Bonnu, prigodom komentiranja “onih 9 , i prigodom estitanja estitkih Boži a i sretnih Novih Godina!

O ajnici mogu sa mnogo na ina u initi samoubojstvo, ali na malo na ina koristi svojoj domovini! Kada je mladost po ela sa revolucionarnim gibanjem bila je opravdana. Nije imala vjere u staro i ima dosta razloga da je tako mislila. Ali mi smo za racionalnu (*pametnu, mo.*) revoluciju a ne za ludo jurušanje. Mi želimo dobivati bitke (*Primjer Domovinski rat. To uvijek treba imati na umu, da je Dr. Franjo Tu man sebe usavršavao itaju i tisak DRINAPRESS-a. Pro itajte “Jedno pismo” na ovom Forumu od 13 rujna prošle godine...Mo.*) i dobivati rat. I dobiti MIR! Ne nasjedajte infantilnim pokušajima. Ne žrtvujte se uzaludno. Mi imamo previše martira, trebamo stru njaka, živih, sposobnih, trieznih, spremni na žrtvu. Ne nasjedajte agentima Udbe. Nije istina da nam je netko neprijatelj zato, jer nije u našoj stranci, odboru, ili jer nije s tobom u svemu sporazuman.

Ne e se svanuti prije vremena, pa mi kako uranili!

Nitko nam slobodu ne e dati, ako ju sami ne stvorimo. Ako smo zreli za slobodu onda emo to pokazati stvaranjem organizacije, koja je sposobna osloboditi nas. Ako ju ne stvorimo, onda ju niti ne zaslužujemo. Oni pak koji se zadovoljavaju kadjenjem ovom ili onom živom ili mrtvom, neka idu svojim putem, a mi koji smo voljni umirati, da Hrvatska može zaista živjeti, zovemo i druge. Ne da ih uklopimo, organiziramo, nego da se razgovorimo triezno o tome kako se more, treba i može po eti.

Zapovjedni Skup Odpora ima vjeru u poznate ljude Odpora u Australiji i ide mirno, triezno, polagano ali sigurno svojim ciljem. Taj je cilj **Hrvatska Država**, gdje ne e odlu ivati oni, koji danas govore o tome, “ako bude Hrvatske” ne, nego ljudi koji ju stvore. Narod u borbi e stvoriti svoju vladu, na izborima svoj Sabor, i borba e di i vodstvo i ako trebadne – vodje! Uzaludno je o tome govoriti na na in, kako se to danas ini.

Mi smo poslali “Drine”, i ako u njoj nadjte koristna štiva, vi ju pomozite. Kupite dionice “DRINE”, jer su uložene baš u to: u odgajanje, spremanje novih i starih. Borba protiv jedne komunisti ke zemlje, koja se je kroz 20 – 25 godina spremala, ne može se improvizirati. Ne vjerujte da je emigracija sposobna osloboditi, stvoriti i voditi Državu. Ne vjerujte, da je dosta da padne šibica, pa da sve plane. To vam govore ignoranti ili agenti Udbe! Vjerujte u znanje, u srce, u razborite i iskusne revolucionarce, koji su dokazali da nešta znaju, ho e i mogu.

Poštujte zakone svoje nove domovine, radite kao i do sada da sviet upozna naše pravedne zahtjeve, da ne ostanemo sami, kao Odpor 1945. Mi ne možemo živiti izvan svieta u kojem smo i u koji moramo ugraditi našu slobodu. Kada budemo triezni, jaki, sposobni, imat emo i prijatelja. Nismo sami i ne smijemo ostati sami.

Neka vaše Boži evanje ne bude pomu eno, nego iskreno, otvoreno, radosno. Svaka borba iziskuje žrtve. Mi ve danas nismo zalaznica izgubljenog rata nego prethodnica novog doba. Hrvatski narod o ekuje od svoje emigracije više rada, više razbora, više žrtve. Mi imamo snaga, treba ih mobilizirati. Hrvatska ne treba o ajnika, pokunjenika, izgubljenih, nego mladih, zdravih, radosnih ljudi, koji žive i rade u tuđini za oslobodjenje Domovine. Dolazak maloga Isusa treba pozdraviti radosno, i Novu Godinu sa nadama u budu nost, bez optimizma i pesimizma, bez skrajnosti, razborito, udlu no i triezno.

Tiskara “DRINE” stavila se je u službu. Prvi korak bio je upoznati ideje, koje smo dali Hrvatima u stotine tisu a letaka, u Drinama i drugim izdanjima.

Drugi korak je odgajati elite nove revolucije. U tisku je “VOJNI KI PRIRU NIK” i bit će do Boži a gotov. (*Radi se o “VOJN KI PRIRU NIK” “SVEZAK I. VOJNI KE TEME” Madrid 1964. Uvodnik od pune četiri stranice je napisao pukovnik Domagoj, koji je uistinu general Drinjanin. Ovaj Vojni ki Priru nik je prva knjiga u seriji knjiga koje je tiskara DRINAPRESS tiskala za odgoj i formaciju budućih hrvatskih vojnika. Mo. Otporaš.*) Radimo na drugom, tj. konspirativnom priru niku, i na hitavom nizu stru nih djela. Ovisi o vama svima kojim ćemo tempom ubrzavati naše korake, ali valja i i polako, sigurno, staloženo vojni ki.

Praviti atentate i dizati barikade – nije još revolucija, žarka i mlada srca trebaju za jurišati, ali iskustvo, duh, mozak i sredstva trebaju da se revolucija priredi, pametna politika među nama i u svijetu da se revolucija sprovede.

Dotle: pamet u glavu! S naše strane poručujemo svima; kad Vas vitlaju o tome, kako je netko od zapovjednika Odpora dao ovome ili onome Odboru ili osobi ovlast za regrutiranje, akcije i slanje ljudi u šume, znajte da se radi o agentu Udbe i takvog prijavite najbližem predstavniku bilo koje vlasti. General Drinjanin je u svakom i pojedinom slučaju osobno pozvao k sebi svakoga tko je potreban, te će to tako biti i u budućnosti. Svi odgovorni ljudi Odpora, znaju da je to tako i to ovim potvrđujemo, a ostale molimo da to uzmu na znajnje.

Radite u okviru zakona Vaše zemlje i tako ćete najviše koristiti Hrvatskoj, a Hrvatska ima dosta boraca za dani as, i u Europi ima mladih za stvoriti pet kompletnih divizija i svakako za koliko god budemo trebali komandosa nove hrvatske revolucije.

Djelujte u “Krugovima Prijatelja Drine” i širite ideje i tražite javnu politiku, kulturnu, športsko vitezku i drugu akciju (*Ovdje treba istaknuti da je general Drinjanin 1963. godine govorio o svim hrvatskim kulturnim akcijama, prije nego je predsjednik Kine Mao Tse Toung (ili Mao Tso-Tong) govorio o kinenskoj kulturnoj revoluciji 1967., mo.*) sa svim državotvornim Hrvatima, pa makar kojoj stranci pripadao.

Živila Hrvatska Država!
Živila Vaša nova Domovina Australija!
Po odobrenju i u ime Zapovjednog Skupa Odpora
general Drinjanin.

Prepisao Mile Boban, Otporaš